

ПЕРШІ СУБОТИ МІСЯЦЯ:

молебень
про відшкодування
Непорочному Серцю
Богородиці

Пропозиція матеріалів,
які можна використовувати у парафіях
Кам'янець-Подільської дієцезії
для молебнів Перших Субот Місяця

ПЕРШІ СУБОТИ МІСЯЦЯ - це богослужіння відшкодування Непорочному Серцю Марії блюзнірств, які вчиняють люди:

- проти Її Непорочного Зачаття;
- проти Її дівочтва;
- проти Її Божественного Материнства, коли Марію

визнають лише матір'ю людини;

- за блюзнірства тих, які намагаються відверто прищепити в серцях дітей байдужість, погорду а навіть ненависть до Непорочної Матері;

- за блюзнірства тих, які зневажають Її безпосередньо в Її святих зображеннях.

10 грудня 1925 року Марія з Дитятком об'явилася с. Луції і показала їй своє Серце, оточене терням. Марія сказала:

«Дочко моя, поглянь на моє Серце оточене терням, яким невдячні люди через блюзнірства і невірність його безустанно ранять. Принаймні ти старайся приносити мені радість, і проголошуй від мого імені, що я прибуду в годину смерті з благодаттю, потрібною для спасіння, до тих, які протягом 5 місяців у перші суботи приступлять до Сповіді, приймуть Святе Причастя, промовлять одну частину Розарію, і роздумуючи над п'ятнадцятьма таємницями Розарію протягом п'ятнадцяти хвилин, будуть мені товаришувати з наміром відшкодування».

УМОВИ ВИКОНАННЯ БОГОСЛУЖІННЯ ПЕРШИХ СУБОТ МІСЯЦЯ:

(при виконанні кожної з умов, важливо пам'ятати про намір: відшкодування за гріхи проти Непорочного Серця Марії)

- 1. Свята Сповідь** (за необхідності);
- 2. Прийняття Святого Причастя;**
- 3. Молитва однієї частини Розарію;**
- 4. 15-хвилинне роздумування** (медитація) **над таємницями Розарію** (можна вибрати одну таємницю з двадцяти)

Слід також підкреслити, що, окрім винагородження, важливим є посвячення Непорочному Серцю Марії.

*Гіацинту і Франциска Я незабаром заберу. Ти, однак, залишишся ще на якийсь час. Ісус хоче послужитися тобою, щоб люди Мене пізнали і полюбили. Він хоче встановити у світі культ до Мого Непорочного Серця.
Фатіма, 13 червня 1917 року*

Медитація
Березень 2024

Несення хреста

Мати Божа, наша найулюбленіша Мати, ми хочемо розпочати ці роздуми першої суботи, просячи Тебе про заступництво і благодать зосередженості. Молися за мене до Святого Духа.

Найсвятіший Духу, Предвічна Любове Отця і Сина, поклоняюся Тобі, дякую Тобі, люблю Тебе, перепрошую за все, чим засмутив Тебе я чи мої ближні. Зійди зі щедрими благодатями у свяченнях єпископів, священників, ченців і черниць, у таїнстві Миропомазання для всіх вірних; будь світлом, освячай і розпалюй. Тобі, Духу Правди, віддаю свій розум, думки та пам'ять; освіти мене. Дай пізнати Господа Ісуса і зрозуміти Його Євангеліє та навчання Святої Церкви. Примнож у мені дари знання, розуму, мудрості та ради.

Сьогодні разом з Тобою, Маріє, хочемо йти Хресною дорогою Твого Сина, роздумуючи над тасмницею Несення Хреста. Євангелісти описують цей шлях дуже лаконічно, буквально в кількох реченнях. Святий Матей пише:

«Виходячи, зустріли чоловіка з Киринеї на ім'я Симон, якого примусили нести Його хрест. Коли прийшли на місце, яке зветься Голгофа, що в перекладі означає Череповище, дали Йому випити вина, змішаного з жовцю, але Він, покуштувавши, не схотів пити».

Святий Марко описує це схожим чином:

«І повели, щоб розіп'яти Його. Примусили одного перехожого – Симона Киринейського, який повертався з поля, батька Олександра та Руфа, – взяти Його хрест. Привели Його на Голгофу, місце, що в перекладі означає Череповище».

Святий Лука дає нам більше інформації:

«І повели Його. Взявши якогось Симона з Киринеї, який йшов з поля, поклали на нього нести за Ісусом хрест. Ішла ж за Ним велика юрба народу та жінки, які голосили й оплакували Його. Повернувшись

до них, Ісус сказав: Дочки єрусалимські, не плачте за Мною, краще плачте за собою та за своїми дітьми, бо ось настають дні, коли скажуть: Блаженні неплідні й утроби, які не родили, і груди, які не годували. Тоді почнуть казати горам: Упадіть на нас! — і горбам: Покрийте нас! Адже коли із зеленим деревом це роблять, то що станеться із сухим? І вели з Ним на страту також інших двох злочинців».

Найскорботніша Мати, ми можемо здивуватися, що жоден з євангелістів – навіть Йоан – не написав про Твою присутність на Хресній дорозі. Та хіба Ти могла на ній не бути? Ти була там. Про це пишуть містики, які отримали благодать духовно супроводжувати Тебе. Блаженна Катерина Еммеріх так описує Вашу зустріч на Хресній дорозі:

«Побачивши зняття страти та катів, що йшли з урочистим та зухвалим виглядом, Богоматір не могла приховати Свого Страждання. Вона склала руки, наче благала допомоги у Неба. Один з учасників процесії запитав: “Хто Ця Жінка, що так побивається і страждає?” “Це – Мати Галилеянина”, – відповів інший. Почувши відповідь, кати спрямували на Неї потік брутальних образливих слів. Вони показували на Неї пальцями, один з них узяв у руку великі цвяхи, якими мали прибавати Спасителя до Хреста, і тримав їх у Неї перед очима з жорстоким і нахабним виглядом. Вона простягнула руки до Свого Сина, щойно побачила Його, та біль і страждання змусили її прихилитися до дверей. Вона була бліда, як полотно, губи її посиніли. Спочатку Вона побачила фарисеїв, що їхали верхи, потім юнака, що ніс напис. Нарешті Вона побачила Сина Божого, Свого Сина, Святого зі святих, Відкупителя людей. Він хитався і ледве тримався на ногах. Його Голова, оповита терновим вінком, схилилася на плече, а на обличчі застиг біль. Кати шарпали Його за мотузки. Господь був блідим, закривавленим, пораненим, склеєна кров’ю борода загострилась. Його повний скорботи та страждання погляд зупинився на Матері. Тієї ж миті Він удруге впав на коліна, знесилений, руками спершись на землю. Його Мати в пориві скорботи та любові до Нього не бачила ні катів, ні воїнів. Вона пробігла ті кілька кроків, що відділяли Її від Спасителя, відсторонила катів, що мучили Його, впала перед Ним на коліна й обійняла Його. “Я чула їхні слова, – продовжувала бл. Катерина – які вони одне одному сказали: “Сину Мій!” “Мати Моя!”»

Твій Син, Маріє, так промовив до бл. Катерини про Твою присутність на Його болісній дорозі:

«Моя Мати скрізь, де була, залишала промовистий слід святості. Любов не допускає розлуки. Я шукаю жертви, яка б хотіла приєднатися до моєї. Людино, чи ти мене любиш? Чи любиш мене більше, ніж усі інші? Наберіться відваги до страждання. Є душі, які вже не можуть жити без страждання. Моя любов до вас безмірна, але з якою ж особливою любов'ю я дивлюся на тих, хто страждає... Мій погляд ще дбайливіший, ніж погляд Матері. Чи то не Я створив материнське серце?»

Отже, Ти була на Хресній дорозі Свого Сина.

Скорботна Мати, у моєму серці виникає питання. Чому ж євангелісти написали не про Тебе, а про Симона з Кириної? Невже він був важливіший за Тебе? Чому саме про нього? Та ось я чую Твої лагідні слова, які в глибині мого серця підказують мені, що в цьому вбогому, втомленому чоловікові, який повертається додому після трудів дня, я маю побачити себе. Маю почути запрошення Ісуса йти за Ним у всьому – не лише в прекрасних моментах життя та радості, а передусім, коли йтиму дорогою болю та страждань. Твій Син промовляє:

«Я шукаю вашої прихильності, вираженої у вчинках. Подумай про це, щоб дійти до прийняття упокорень. Я так мало вимагаю, так легко можна мене задовільнити. Послуж свої вчинки з Моїми. Коли будеш у єдності зі мною, твоя сила буде надлюдська. Покажи своїм життям, що на землі не відпочивають. Разом ми вже пройшли роки, і ще зробимо багато прекрасних речей. Через тебе я звертаюся до душ, щоб їх зміцнити й заохотити наблизитися до Мене. Ніщо не спалахне без дотику. Наблизься до Мене. З'єднайся зі Мною, щоб стати одним цілим. Проси за тих, які бояться. Душі запалюються одна від одної, як свічка від свічки. Відтепер живи думкою, що твій найкращий Приятель завжди з тобою, і твоя сила буде примножена десятикратно. Коли Я бачу, як ви страждаєте за Мене, Я збираю кожне ваше страждання з великою любов'ю».

Тому, найулюбленіша Мати, я прагну йти за Ісусом. Я теж хочу стати Сином з Кириної – так само як безліч людей доброї волі, які своїми молитвами, стражданнями та свідченням допомагають подолати зло і страждання у світі, які є підтримкою у стражданнях інших людей на їхній хресній дорозі, людей, які зазвичай лагідні, смиренні, непомітні, безкорисливі та милосердні. Вдивляючись у Спасителя, Який несе

хрест, ми прагнемо, Скорботна Мати, також навчитися смиренно приймати допомогу від інших. Ми часто боїмося попросити про допомогу або просто прийняти жест доброти, побоюючись, що цей жест неохочий, вимушений, нещирий. Але часто буває так, що потрібно прийняти будь-яку допомогу, як це було з Ісусом на Хресній дорозі, прийняти допомогу з рук неохочих і примушених. Це вміння уподібнює нас до Ісуса – лагідного й покірного серцем.

Маріє, перебуваючи біля Твого Серця, хочу запитати себе: Коли я відчуваю себе приниженим? Чи не принижую я інших? В яких ситуаціях я здаюся? Чи я вірний своїм друзям, коли вони знаходяться в потребі, стражданні, бідності? Чи я вмю терпеливо просити, коли нашттовхуюсь на опір і небажання? Чи я є Симоном з Кириної для інших людей? Чи я терпеливо несуч свій хрест разом з Ісусом?

Маріє, Найулюбленіша Мати, навчи мене нести хрест разом з Ісусом і смиренно приймати те, що Бог приготував для мене. Навчи, щоб я завжди приймав Його волю, щоб полюбив хрест і був смиренным дитям. Амінь.

Написала: с. Уршуля Клусек
Переклад: Андрій Янковський

Пресвята Матінко, Непорочна Маріє!

З радістю приймаю твоє запрошення до участі в Твоєму роздумуванні. В перші суботи відкриваєш Своє Непорочне Серце для кожного, хто прагне влити у своє серце ті найважливіші знаки, які Бог явив нам у Фатімі. Прошу, відкрий переді мною своє Серце. Наважуюсь просити про це з усією покорюю, а також із дитячою сміливістю, бо хочу наслідувати Тебе, Маріє, і жити любов'ю до Твого Сина, прагну завжди тривати в стані благодаті і любити Твій Святий Розарій, нарешті – прагну все те, що тільки можу жертвувати в душі відшкодування за грішників. Даруй мені благодать мати частку в Твоєму розважанні Божих таємниць, і я обіцяю впроваджувати в життя Слово, яке увіллеш в моє мале серце, щоб воно ставало щораз Тобі милішим, до Тебе ближчим і подібнішим до Твого Непорочного Серця. Амінь.